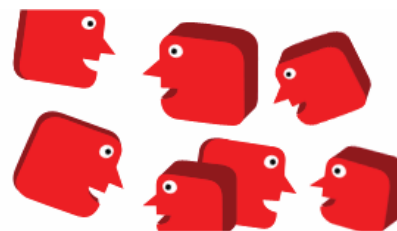

manifesto2009.pes.org
Yourspace

Konsultacje programowe PES przed wyborami europejskimi w 2009 r. Dokument konsultacyjny

Europa w świecie

1. Dzisiejsze wyzwania

Świat zmienił się nie do poznania w ostatnich 20 latach.

Globalizacja i wzrost nowych globalnych potęg sprawiły, że dziś bardziej niż kiedykolwiek żadne europejskie państwo nie jest w stanie samo zmagać się z wyznacznymi współczesności. Problemy społeczne, ekologiczne, a także zagadnienia bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w tym m.in. terroryzm, uświadomiły europejskim państwom członkowskim, że trzeba koniecznie połączyć siły aby lepiej zmagać się i rozwiązywać problemy, które wykraczają już poza granice państw.

Wysoka gęstość zaludnienia w UE, zależność od ponadgranicznej infrastruktury, relacje gospodarcze i handlowe, dostawy energii oraz geograficzna bliskość niestabilnych politycznie regionów i państw dziś bardziej niż kiedykolwiek łączą się z zagrożeniami dla bezpieczeństwa ludzi w państwach członkowskich UE.

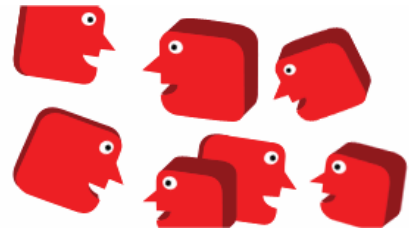
Świat ciągle zmagają się z zagrożeniami dla demokracji i praw człowieka ze względu na nieprzestrzeganie podstawowych praw politycznych, społecznych, ekonomicznych i praw człowieka, ustanowionych przez kolejne konwencje ONZ. Na Unii Europejskiej spoczywają fundamentalne zobowiązania. Jest ona ostoją demokracji i praw człowieka w świecie, a także miejscem azylu dla osób prześladowanych.

Mimo, że Unia Europejska jest przykładem największego w historii sukcesu politycznej integracji, na poziomie globalnym nie udało nam się rozbudować wszechstronnego systemu, który sprostałby globalnym wyzwaniom. Taki system skutecznego multilateralizmu jest tym ważniejszy, biorąc pod uwagę skalę globalnych zagrożeń – rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, zmiany klimatyczne, konflikty wewnątrzpaństwowe, ubóstwo i globalne pandemie – i wzrost światowych mocarstw. Na ostatnim szczycie w 2005 r. ONZ nie zrealizował obietnic wprowadzenia systemu multilateralnego.

Nierówności na świecie pogłębiają się. Niemal 3 miliardy ludzi żyje za mniej niż 2 dolary dziennie. 300 000 dzieci poniżej 5 roku życia umiera każdego dnia. 86 milionów ludzi na świecie nie ma pracy. Przynajmniej 12,3 miliona osób jest zmuszanych do pracy. Liczba osób szukających lepszych warunków życia w Europie będzie w związku z tym nadal rosła. Perspektywa realizacji Milenijnych Celów Rozwoju (UNMDGs) jest dziś bardzo odległa a istniejące instrumenty rozwoju – jak pomoc rozwojowa i handel – nie są w pełni wykorzystywane. Oficjalna pomoc rozwojowa (ODA) wyniosła w 2004 r. zaledwie 80 miliardów dolarów, czyli dużo mniej niż obiecano przez kraje rozwinięte 0,7% dochodu narodowego brutto. Międzynarodowe rozmowy handlowe utknęły w martwym punkcie. Światowy handel nadal nie służy propagowaniu idei zrównoważonego rozwoju i godziwej pracy w krajach rozwiniętych.

manifesto2009.pes.org
Yourspace

2. Co ma do tego Europa?

Unia Europejska prowadzi wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa (WPZiB) od 1992 r. Jej pięć podstawowych założeń to:

- ochrona wspólnych wartości, fundamentalnych interesów, niezależności i integralności Unii;
- zwiększanie bezpieczeństwa Unii;
- utrzymywanie pokoju i wzmacnianie międzynarodowego bezpieczeństwa;
- promocja międzynarodowej współpracy;
- rozwój i umacnianie demokracji i rządów prawa oraz szacunku dla praw człowieka i podstawowych wolności.

Traktat europejski wymienia kilka sposobów realizacji tych celów:

- Zdefiniowanie zasad i ogólnych wytycznych wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa;
- Opracowanie wspólnych strategii wyznaczających wytyczne współpracy z poszczególnymi państwami. W ramach każdej strategii ustalone zostaną cele, czas realizacji i środki, jakie UE i państwa członkowskie będą zobowiązane zapewnić. Obecnie istnieją już wspólne strategie dla Rosji, Ukrainy, krajów basenu Morza Śródziemnego i bliskowschodniego procesu pokojowego;

Przyjęcie wspólnych działań i stanowisk, zobowiązujących państwa członkowskie do zajęcia pozycji i ustalenia kierunków działań. Od chwili wprowadzenia polityki UE była krytykowana za niewypełnianie założeń WPZiB, np. w latach 90 za niezdolność zapobieżenia pogorszeniu się stosunków na Bałkanach i brak działań zmierzających do rozwiązania konfliktu – pod wpływem czego stworzono później Europejską Politykę Bezpieczeństwa i Obrony – lub, w ostatnich latach, za brak zgody w sprawie Iraku.

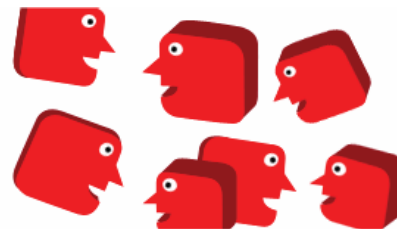
Negocjowany obecnie traktat reformujący UE zwiększy skuteczność i widoczność polityki zewnętrznej UE, proponując stworzenie stanowiska Ministra Spraw Zagranicznych UE, który będzie odpowiedzialny za zwiększenie efektywności i spójności zewnętrznych działań UE, a także będzie reprezentował/-a UE wspólnie z Prezydentem Rady Europejskiej (nowe stanowisko, wybierany/-a przez szefów państw i rządów Europy). Traktat konstytucyjny ma także wzmocnić progresywne kierunki wspólnej polityki obrony, a także umożliwić UE zawieranie międzynarodowych traktatów i konwencji.

Unia Europejska wypełnia zadania humanitarne, pokojowe, a także zajmuje się zarządzaniem kryzysowym. Są one częścią Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, której celem jest wzmocnienie zdolności Unii Europejskiej do działania poza Europą w zakresie zapobiegania konfliktom międzynarodowym i zarządzania kryzysowego. UE postawiła sobie za cel rozmieszczenie sił składających się z 60 000 osób w ciągu 60 dni i utrzymania ich przynajmniej przez rok w celu realizacji zadań humanitarnych i pokojowych, a także związanych z zarządzaniem kryzysowym. Rada Europejska przyjęła Europejską Strategię Bezpieczeństwa (ESB) w 2003 r., która identyfikuje największe dzisiejsze zagrożenia dla bezpieczeństwa dla Unii Europejskiej i strategii efektywnego zapobiegania tym zagrożeniom. Przyszła wizja polityki zagranicznej UE ma uwzględniać inny status każdego z państw członkowskich (bez względu na to czy są neutralne, są członkami NATO itp.), a także obowiązki w odniesieniu do innych organizacji międzynarodowych, takich jak NATO.

manifesto2009.pes.org

Yourspace

UE nie mówi jednym głosem w międzynarodowych instytucjach, z wyjątkiem WTO, ponieważ państwa członkowskie zachowały swoje indywidualne pozycje, czy to w MFW czy w ONZ. W związku z tym globalne mocarstwa – jak Stany Zjednoczone – ponoszą większą odpowiedzialność w zakresie stosunków międzynarodowych niż poszczególne państwa europejskie.

Unia Europejska jest ważnym globalnym graczem, szczególnie w zakresie międzynarodowego rozwoju i handlu. UE i jej państwa członkowskie są największym źródłem międzynarodowej pomocy rozwojowej, w 2005 r. zainwestowały 45 miliardów euro czyli ponad połowę całej kwoty oficjalnej pomocy rozwojowej. W 2005 r. z budżetu UE udostępniono na cele rozwojowe ok. 5 miliardów euro i 2,64 miliardy euro poprzez Europejski Fundusz Rozwoju (EFR). Podstawowym i najważniejszym celem współpracy rozwojowej UE jest likwidacja ubóstwa poprzez zrównoważony rozwój, a także realizację Milenijnych Celów Rozwoju (MDG). Europejska polityka rozwoju jest krytykowana za brak spójności, ponieważ państwa członkowskie nie koordynują odpowiednio krajowych polityk rozwojowych. Większość państw członkowskich jest daleko od przeznaczania 0,7% PNB na wsparcie rozwojowe. Ponadto, często pojawiają się opinie, że polityka rozwojowa UE byłaby bardziej skuteczna, gdyby była lepiej skoordynowana z innymi politykami UE, szczególnie polityką handlu, rolnictwa, zapobiegania konfliktom, praw człowieka i ochrony środowiska. UE była oskarżana o działanie przeciwko własnym międzynarodowym celom rozwoju, na przykład w związku z polityką dostępu do rynku i wspólną polityką rolną.

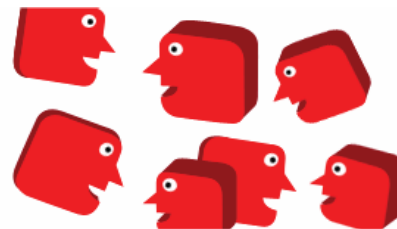
Jedyną międzynarodową instytucją, w której UE jest reprezentowana jest WTO, ponieważ ma ona możliwość negocjowania umów handlowych na rzecz europejskich państw członkowskich. UE negocjuje także własne bilateralne umowy handlowe z państwami, lub grupami regionalnymi państw. Jako największy wspólny rynek UE jest najważniejszym partnerem handlowym dla wielu państw rozwijających się i ma znaczny wpływ na handel światowy. Obecne negocjacje Umowy o Partnerstwie Gospodarczym muszą zakończyć się uzgodnieniami, dzięki którym najbiedniejsze państwa Afryki, Karaibów i Pacyfiku będą miały możliwość rozwoju. Polityka handlowa UE jest ważnym instrumentem służącym realizacji wizji rozwoju EU dla siebie i całego świata.

Zapewnienie godnej pracy dla kobiet i mężczyzn musi być podstawowym celem polityki rozwojowej UE. UE wspiera promocję godnej pracy w swojej polityce zewnętrznej, rozwoju i handlu, ale nie wprowadziła jeszcze spójnej strategii osiągnięcia tego celu.

Innym istotnym aspektem europejskich stosunków zewnętrznych jest rozwój relacji z sąsiadami. UE bierze udział w negocjacjach z Chorwacją, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii i Turcją. Poprzez Europejską Politykę Sąsiedztwa UE chce uniknąć nowych podziałów między powiększoną UE a jej sąsiadami na wschodzie, oraz na południowym i wschodnim wybrzeżu Morza Śródziemnego. W ramach polityki państwa sąsiadujące traktowane są w sposób uprzywilejowany, aby na bazie wspólnych wartości – w tym demokracji i praw człowieka, praworządności, zasad dobrego zarządzania, gospodarki rynkowej i zrównoważonego rozwoju – przejść od obecnej współpracy do głębszej współpracy gospodarczej i politycznej, kulturalnej i bezpieczeństwa. Europejska Polityka Sąsiedztwa obejmuje najbliższych sąsiadów UE – Algierię, Armenię, Azerbejdżan, Białoruś, Egipt, Gruzję, Izrael, Jordanię, Liban, Mołdowę, Maroko, Autonomię Palestyńską, Syrię, Tunezję i Ukrainę. Rosja jest wprowadzie także państwem sąsiadującym z UE, ale stosunki z nią mają formę Partnerstwa Strategicznego.

manifesto2009.pes.org
Yourspace ↗

3. Nasze pomysły

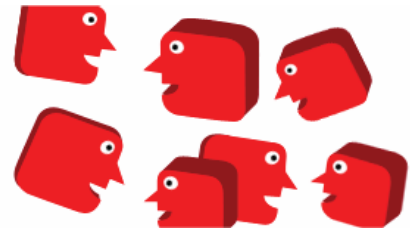
PES jest zdania, że UE nie wykorzystuje w pełni swojego potencjału w zmaganiach z globalnymi wyzwaniami i sposobami zarządzania.

PES dyskutuje nad następującymi pomysłami:

- W budżecie UE na lata 2007/2013 należy przede wszystkim uwzględnić programy rozwojowe UE dotyczące sprawiedliwego rozwoju i skierować większe środki do państw ubogich i rozwijających się;
- UE powinna dążyć do wywierania silniejszego wpływu na polityki rozwojowe ONZ, Banku Światowego, MFW, a także WTO oraz wspierać większy udział państw rozwijających się oraz większą przejrzystość;
- Wzmożony udział Parlamentów w tworzeniu polityki, co ma przyczynić się do zwiększenia odpowiedzialności parlamentów narodowych, Parlamentu Europejskiego, Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego krajów Afryki, Karaibów i Pacyfiku i Unii Europejskiej (ACP-EU), Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego oraz Wspólnego Zgromadzenia parlamentarnego Parlamentu Europejskiego i Ameryki Łacińskiej;
- Rządy demokratyczne mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia Milenijnych Celów Rozwoju ONZ, stąd też musimy starać się, aby polityka i programy współpracy rozwojowej UE uwzględniały we właściwy sposób potrzebę zaangażowania władz lokalnych krajów rozwijających się i krajów przechodzących transformację poprzez zapewnienie im środków na realizację ich zobowiązań, a także zapewnienie lokalnym europejskim władzom możliwości zaoferowania swojego wsparcia i doświadczenia;
- Zwiększenie udziału europejskich partnerów społecznych współpracujących z organizacjami pozarządowymi specjalizującymi się w pomocy rozwojowej, a także grup kobiecych i młodzieżowych, związków zawodowych, stowarzyszeń biznesowych i akademickich w tworzeniu polityki rozwojowej UE;
- UE powinna grać aktywną rolę w ONZ. Rada Bezpieczeństwa ONZ powinna lepiej reprezentować stan dzisiejszych stosunków międzynarodowych i włączyć nowych stałych członków. Stworzenie „Rady Rozwoju Ludzkiego”, której zadaniem byłoby nadzorowanie realizacji Milenijnych Celów Rozwoju, a także stworzenie strukturalnych powiązań pomiędzy WTO i ONZ, Międzynarodową Organizacją Pracy, Programem Rozwoju ONZ, UNESCO, Światową Organizacją Zdrowia, Programem ds. Ochrony Środowiska ONZ oraz sekretariatem wielostronnych umów dotyczących ochrony środowiska;
- Wdrażanie zasad godziwej pracy jako globalnego celu wszystkich polityk UE;
- Należy znaleźć nowe sposoby finansowania pomocy rozwojowej. Należy zastosować alternatywne sposoby pozyskiwania środków jako dodatek do obowiązujących środków, np. obowiązujący w całej UE podatek od biletów lotniczych, a także europejski i – w późniejszym terminie – międzynarodowy podatek naftowy finansujący cele rozwojowe;
- Umorzenie długów publicznych dla najbiedniejszych państw. UE musi kłaść większy nacisk na szybsze umorzenie długów państw zaangażowanych w zwalczanie ubóstwa, a także silniej powiązać kwestię umarzania długów z międzynarodowymi celami likwidacji ubóstwa;

manifesto2009.pes.org
Yourspace

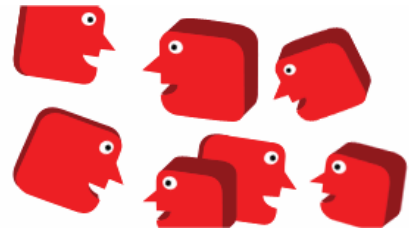
- Należy wspierać i stymulować wymiany szkoleń pomiędzy akademiami wojskowymi wszystkich państw europejskich, a także kontakty praktyczne (wspólne ćwiczenia, operacje, itp.);
- Należy rozwijać zdolności cywilno-wojskowe w dziedzinie zarządzania kryzysowego i zapobiegania konfliktom;
- Należy egzekwować poszanowanie dla praw człowieka przez UE w stosunkach dwustronnych i wielostronnych;
- UE pełni ważną rolę w dalszym rozwijaniu i udoskonalaniu międzynarodowego porządku prawnego poprzez aktywność w zakresie tworzenia międzynarodowych instrumentów prawnych, zapewnienie odpowiedzialności i promowania roli międzynarodowych sądów i trybunałów.

4. Pytania do was

1. Jak UE powinna promować skuteczne i wspólne działania międzynarodowe dotyczące rozwoju i bezpieczeństwa na świecie?
2. Jaką reformę powinna zaproponować UE?
3. W jaki sposób UE powinna wypracowywać wspólne poglądy i stanowiska na temat bezpieczeństwa i obronności?
4. W jaki sposób UE może skutecznie współpracować z NATO?
5. Jakie działania należy podjąć w celu poprawy relacji transatlantyckich w zakresie bezpieczeństwa i obronności?
6. W jaki sposób UE ma pogłębiać współpracę z innymi jednostkami regionalnymi?
7. W jaki sposób UE ma wspierać lepszą współpracę pomiędzy Międzynarodową Organizacją Pracy a WTO? Jakie działania UE winna podjąć w ramach międzynarodowych instytucji aby promować Godziwe Warunki Pracy oraz Standardy Pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy?
8. Jakie powinna podjąć UE, aby zrealizować Milenijne Cele Rozwoju?
9. Jak powinna międzynarodowa polityka handlowa UE?
10. Jaką politykę i porozumienia należy promować, aby uniknąć konfliktów o zasoby naturalne?
11. Jak polityka rozwojowa UE może wspomóc państwa rozwijające się w zmaganiach z obecnymi wyzwaniami, w tym ze zmianami klimatu i ochroną środowiska?
12. Jak możemy zapewnić bezpieczeństwo dostaw i poradzić sobie z wysokimi cenami energii w krajach rozwijających się?

manifesto2009.pes.org
Yourspace ↗

Dokumenty pomocnicze:

“Europe and a New Global Order: Bridging the Global Divides”, sprawozdanie Partii Europejskich Socjalistów, Poul Nyrup Rasmussen, maj 2003 r.

http://www.pes.org/downloads/Europe_and_new_world_order_Rasmussen_28_05_2003.pdf

“Europe 2004: Changing the Future”, deklaracja polityczna grupy wysokiego szczebla PES ds. globalizacji, luty 2004 r.

http://www.pes.org/downloads/Europe_2004_Changing_the_Future.pdf

Godziwa praca

<http://www.pes.org/content/view/483/111>

Umowy Partnerstwa Gospodarczego

<http://www.pes.org/content/view/945/112>

WTO

http://www.pes.org/downloads/PES_statement_on_WTO_EN%20.pdf

Polityka rozwoju UE

<http://www.pes.org/content/view/297/112>

Zadłużenie

<http://www.pes.org/content/view/206>

Zakaz rozprzestrzeniania

http://www.pes.org/downloads/Nuclear_Nonproliferation_Strategy.pdf